

Sygn. akt: X C 2153/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Sp z o.o. S.K.A. w W.

przeciwko A. N. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02.02.2018 r. powód (...) sp. z o.o. SKA w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej A. N. (1) kwoty 412,81 zł z umownymi odsetkami od dnia 30.01.2015, do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Z uzasadnienia wynikało, że roszczenie wynika z tytułu niespłaconej umowy pożyczki, udzielonej pozwanej w dniu 10.03.2014r.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Toruniu uwzględniono powództwo w całości i zasądzono kwotę 8 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W ustawowym terminie pozwana wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Po doręczeniu odpisu sprzeciwu, powód – mimo zobowiązania Sądu, nie zajął stanowiska w sprawie i nie ustosunkował się do podniesionego zarzutu.

Na rozprawie nie stawiała się żadna ze stron. Nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10.03.2014r. pozwana A. N. (2) zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowę pożyczki, zgodnie z którą otrzymała kwotę 1000 zł, a miała spłacić kwotę 1281,08 zł do dnia 09.04.2014r.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa pożyczki – k. 7-11

- przelew rejestracyjny – k. 14

- przelew kwoty 1000zł – k.16

- warunki spłaty pożyczki –k.17

Pozwana spłaciła pożyczkę częściowo i po terminie. Ostatniej wpłaty dokonała w dniu 29.01.2015r.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- rozliczenie pożyczki – k.21 , 22-25

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dołączonych do akt sprawy dokumentów. Dokumentom tym Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ układały się w logiczną całość, a ich prawdziwość nie była w żaden sposób kwestionowana przez strony.

Bezspornym w sprawie jest to, że pozwana zawarła umowę pożyczki w dniu 10.03.2014r. na okres 30 dni i nie spłaciła jej w terminie. Bezsporny był fakt częściowej spłaty pożyczki po terminie, przy czym ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 29.01.2015r.

Spornym w sprawie pozostaje fakt czy pozwana jest zobowiązana do zapłaty należności wobec podniesionego przez nią zarzutu przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Wskazać należy, że zgodnie z ustawą z dnia 13.04.2018r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 08.06.2018r., poz. 1104), która weszła w życie z dniem 09.07.2018r. zmianie uległy terminy przedawnienia, przy zachowaniu trzyletniego terminu dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z przepisami przejściowymi w art. 5ust.2 cyt. ustawy „jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art.1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu”.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy uznać należało, że zarzut przedawnienia okazał się zasadny. Zastosowanie będzie miał bowiem przepis art. 118kc w brzmieniu sprzed nowelizacji z 13.04.2018r. Pozwana, po upływie terminu spłaty pożyczki, spłacała ją częściowo, a zatem uznawała dług, co doprowadzało do przerwania biegu przedawnienia. Jednak ostatniej wpłaty dokonała w dniu 29.01.2015r. A zatem od tego dnia zaczął biec trzyletni termin przedawnienia roszczenia. Roszczenie przedawniło się zatem w dniu 29.01.2018r. Powód wniósł pozew w dniu 02.02.2018r. (data nadania w urzędzie pocztowym), a więc po upływie terminu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę fakt, że roszczenie, z którym wystąpił powód uległo przedawnieniu, Sąd orzekł o oddaleniu powództwa zgodnie z art. 118 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c. Pozwana wygrała proces w całości, nie ponosząc żadnych kosztów. Należało zatem kosztami poniesionymi przez powoda, obciążyć powoda.